

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2005-740-0126
Dok.: BGJ40158

Besvarelse af spørgsmål nr. 3 af 21. marts 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Dommeres bibeskæftigelse) (L 129).

Spørgsmål nr. 3:

”Ministeren bedes kommentere artikel ”Knæfald for Højesteret” bragt i Journalisten nr. 1/2006. Ministeren bedes oplyse:

- Kan højesteretsdommere, der deltager i omfattende voldgiftsvirksomhed udelukke/frasige sig enkelte faglige organisationer?
- Har der tidligere været tilfælde, hvor højesteretsdommere har frasagt sig/undgået at behandle voldgiftssager, hvori deres egen faglige organisation er involveret?
- Er det i overensstemmelse med dommererhvervet at være medlem af en større faglig organisation, hvis andre medlemmer, jf. den omtalte sag, dermed afskæres fra sædvanlig behandling i det samlede retssystem?”

Svar:

Beskæftigelsesministeriet, hvorunder den arbejdsretlige lovgivning hører, har til brug for besvarelsen udtalt følgende:

”Beskæftigelsesministeriet kan oplyse, at den arbejdsretlige lovgivning kun i yderst begrænset omfang regulerer voldgiftsinstrumentet. Eneste relevante lovgivning på ministeriets ressource findes i Arbejdsretslovens § 22, der har følgende ordlyd:

Er der ikke mellem overenskomtparterne vedtaget betryggende regler til afgørelse af uenighed af faglig karakter, anses bestemmelserne i den til enhver tid mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark aftalte norm for regler for behandling af faglig strid for at være gældende mellem parterne.

Eksistensen af et fagligt voldgiftsinstitut er derimod forudsat flere steder i lovgivningen, således i arbejdsretslovens § 10 om henvisning af sager til faglig voldgift.

Hvervet som opmand er efter Beskæftigelsesministeriets opfattelse et privat og ikke et offentligt hverv.

Hvervet som opmand bestrides ofte af en jurist/dommer med særlig indsigt i fagretlige forhold, men i fx teknisk betonede sager kan også andre komme på tale.

På samme måde som parterne i en voldgiftssag selv vælger, hvem de ønsker som opmand, står det naturligvis den pågældende frit for, om han eller hun ønsker at påtage sig opgaven. Der kan efter Beskæftigelsesministeriets opfattelse ikke stilles nogen krav til begrundelsen herfor.

Beskæftigelsesministeriet ligger ikke inde med viden om, at højesteretsdommere tidligere har frasagt sig voldgiftssager, hvori deres egen faglige organisation var involveret.

Efter beskæftigelsesministeriets opfattelse ville det være i strid med den positive foreningsfrihed, hvis man afskar dommere fra at være medlem af en faglig organisation efter deres valg.”

Justitsministeriet kan henholde sig til Beskæftigelsesministeriets udtalelse.